

Jaume Dantí

Director
Centre d'Estudis de Granollers

Montse Homs

Coordinadora
Activitats per a les escoles

Centre d'Estudis de Granollers. 70 anys

El Centre d'Estudis es va crear el 1952, amb l'objectiu de promoure i difondre la recerca i el debat sobre la història, la societat, la cultura i el medi natural de Granollers i la comarca del Vallès Oriental. Des de 1996, recull els treballs presentats en la revista *Ponències* i enguany celebra el 70è aniversari.

Activitats per a les escoles. 40 anys

El 2004, l'Associació Cultural va crear la Fundació Privada Cultural de Granollers AC per englobar el conjunt d'activitats escolars d'arts escèniques, amb projectes com les Activitats per a les escoles al Vallès Oriental, Cantània, Viure l'art o la gestió d'activitats educatives als museus de Granollers.

Quin és l'origen del Centre d'Estudis de Granollers?

El Centre d'Estudis es constituí formalment el 17 d'octubre de 1952, però des de l'any 1949 ja es parlava de crear-lo vinculat al Museu de Granollers. L'objectiu era crear una entitat dedicada a l'estudi, a la recerca, sobre la ciutat i la comarca. En el reglament s'establien tant els aspectes organitzatius com els diferents àmbits en què es posaria l'atenció, que de fet eren tots els que configuren la cultura en el sentit més ampli. Finalment, però, es va decidir situar-se a l'empara de l'Associació Cultural per evitar una major intervenció de l'Ajuntament, difícil d'escapar-ne aleshores per la sospita que hi havia davant de qualsevol institució que incentivés un coneixement propi.

Es podria dir que els objectius del centre s'han mantingut o han anat variant al llarg d'aquests 70 anys?

Els objectius s'han mantingut, ja que són ara tan importants i necessaris com ho eren aleshores. El primer era impulsar la recerca sobre Granollers i el Vallès, tasca que aleshores encetaven i de la qual hi ha tant per fer. El segon objectiu es proposa la divulgació del coneixement. L'edició de la revista *Ponències*, des de l'any 1996, ha estat un pas rellevant en aquesta mateixa direcció. I finalment, es proposa contribuir a l'enriquiment de la cultura de la ciutat a partir de les diferents activitats ordinàries i extraordinàries que promou.

Quins són els principals projectes actualment?

Més enllà de propostes concretes, valorem especialment la mateixa continuïtat del Centre d'Estudis. En aquest sentit, la incorporació de nous membres i joves, com ja s'ha anat produint en aquests darrers anys, és la millor notícia. Entre els principals projectes hi ha el de poder arribar a joves graduats i doctors per tal que puguin fer aportacions des dels seus estudis.

L'AC sempre ha vetllat per la formació cultural a les escoles.

Estem convençudes, des de sempre, que la cultura és un bé essencial amb un gran poder transformador. Per nosaltres és important que tots els nens i les nenes hi tinguin accés, que tots i totes tinguin la mateixa igualtat d'oportunitats per accedir-hi. Ha de ser un element més de la formació dels nois i noies, una eina pels professionals de l'ensenyament i un complement al currículum establert. Anar al teatre, al cinema, a escoltar música, a veure circ o a fer una visita a un museu permet als nostres infants parar i escoltar, identificar emocions en un entorn amable i despertar empatia i complicitat amb personatges i descobrir com la imaginació i la fantasia els pot ajudar a la vida real. La virtut terapèutica, cohesionadora i dinamitzadora de les arts escèniques són elements clau per nosaltres.

El projecte s'ha anat ampliant a escoles de tot el Vallès Oriental.

L'inici és a Granollers i programant només cinema. De seguida, s'hi van anar incorporant totes les altres disciplines. Els municipis veïns van veure, en poc temps, que era un model que funcionava i les escoles van demanar de sumar-s'hi. Inicialment els alumnes venien a Granollers. A poc a poc i a mesura que s'han anat obrint equipaments culturals, s'han anat dissenyant programacions a mida de cada poble i de les necessitats de les seves escoles.

Quins projectes destacaries al llarg d'aquests 40 anys?

La idea mare, que els infants surtin de l'escola per anar al teatre, encara continua sent un model vàlid i que funciona. Ara bé, la tendència ara mateix és elaborar paral·lelament, projectes comunitaris i participatius que permetin a noies, nois i joves no només mirar sinó també "fer". Parlem, per exemple, de Cantània, del projecte Mapadeball, adreçat a secundària, o Art i escola, vinculat a les arts visuals.